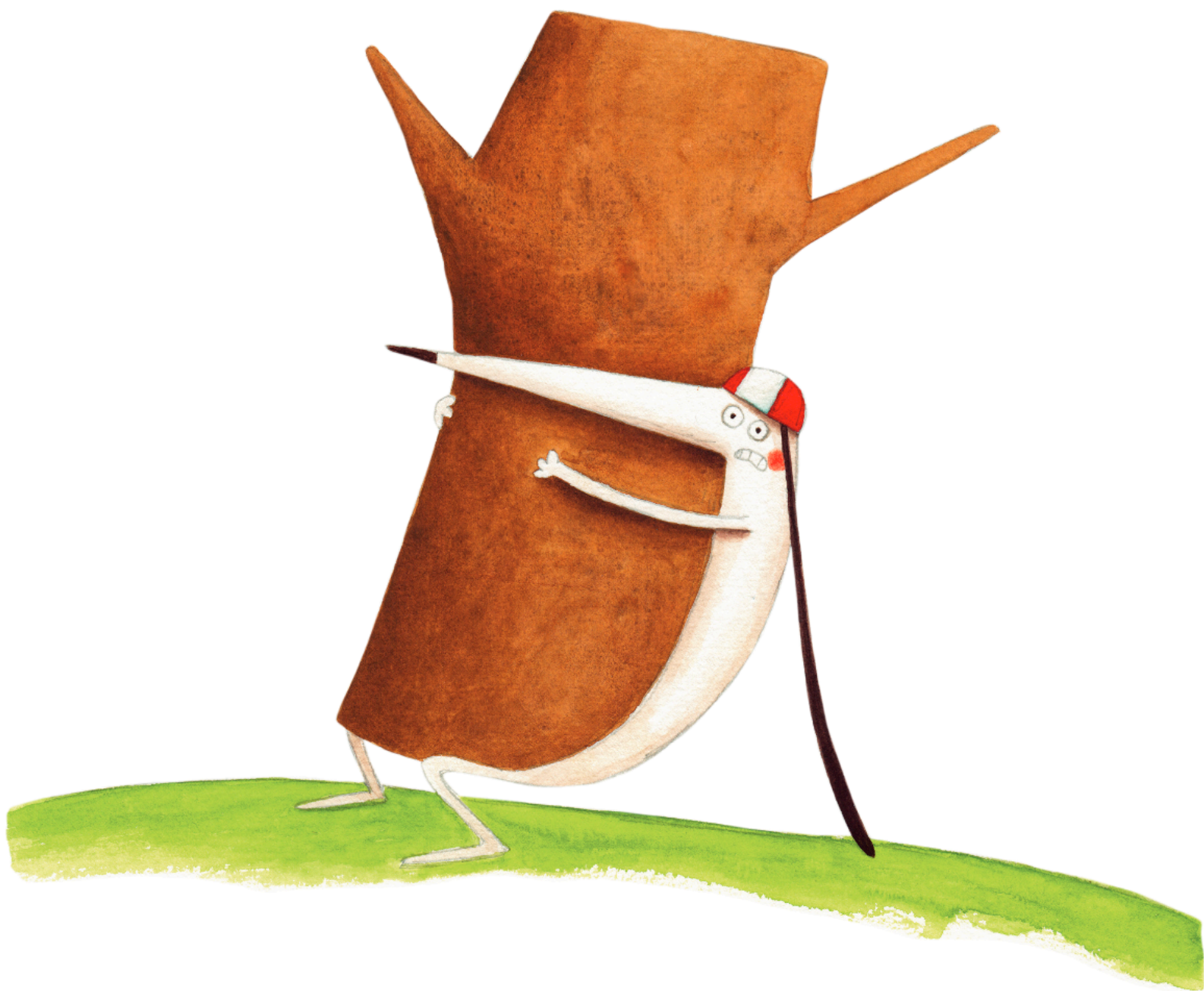

— Hei, Lupo, de ce ții bușteanul ăsta în brațe?

— Vreau să-l duc în spatele vizuinii, dar e cam greu, Tumba!

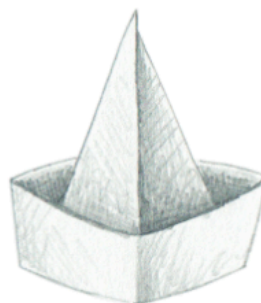
— Oare lucrurile grele devin mai ușoare când le îmbrățișezi?

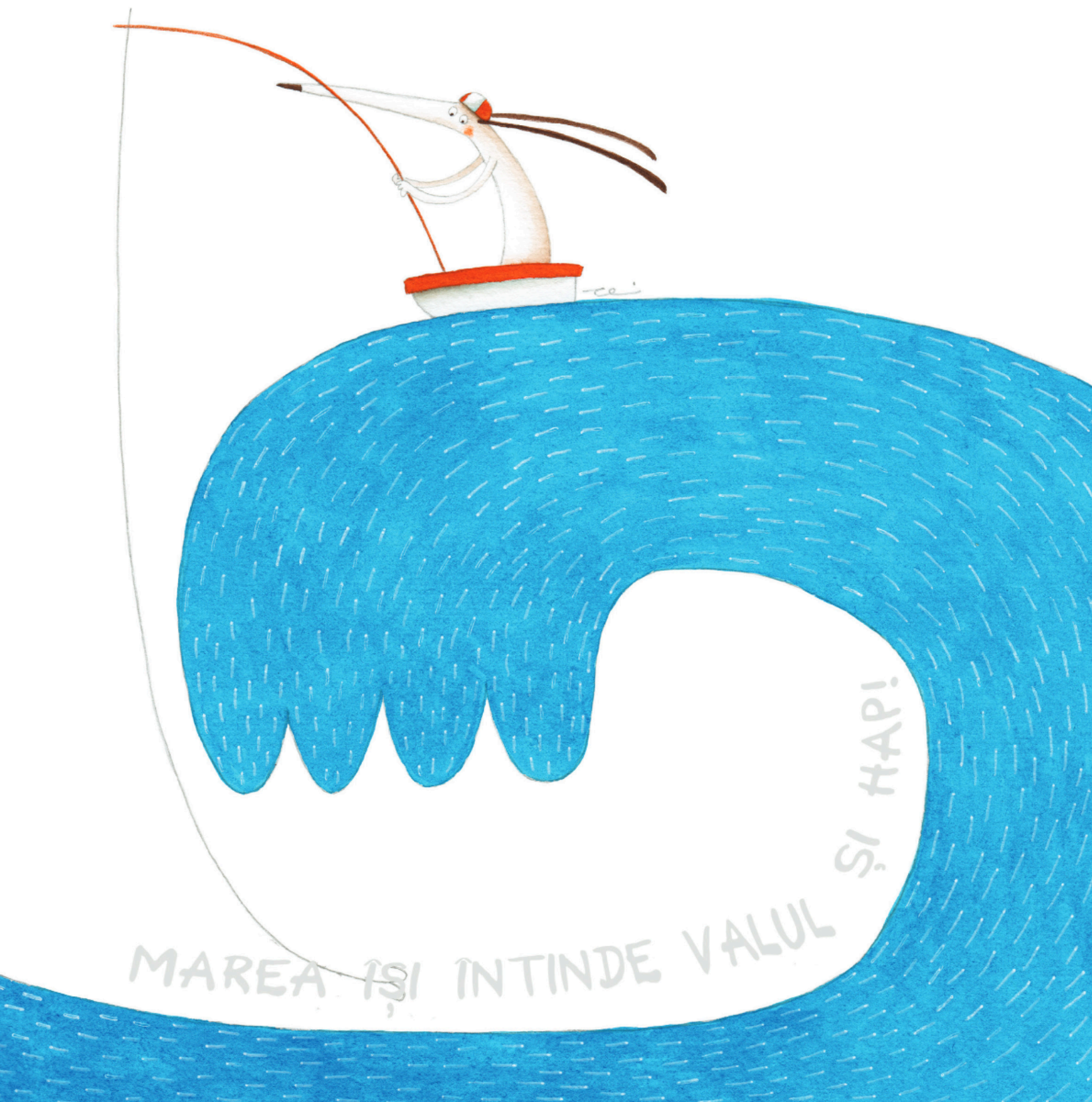

— Vai, Tumba, ce frumoasă e marea!

— Sigur că e frumoasă, dacă mănâncă așa de multe desene! Cum desenezi ceva pe nisip, cum își întinde valul și hap!, desenul dispare.

MAREA ÎȘI ÎNTINDE VALUL ȘI HAPI!

— Tumba, nu înțeleg prea bine care este deosebirea dintre un accident și o aventură.

— Totul depinde de pălăria mea de pirat, Lupo. Dacă nu am pălăria și cad în apă, atunci e un accident. Dacă am pălăria pe cap, atunci e o aventură, fără doar și poate.

Tumba a scos câteva
ferestre din vizuină
și le aranjează frumos
în poiană. Lupo se uită
și se minunează.

- Pregătesc o expoziție, Lupișor!
- De ferestre?
- De ce nu? Te poți uita pe fereastră așa cum te uiți la un tablou.
- Înseamnă că oricine are ferestre este un fel de pictor, nu, Tumba?
- Numai dacă se uită des prin ele.

